

РЕШЕНИЕ

№ 361

гр. София , 15.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание
на дванадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател:	Теодора Кръстева
Членове:	Ивайло Младенов Светлин Михайлов

като разгледа докладваното от Теодора Кръстева Въззивно търговско дело № 20201001002605 по описа за 2020 година

Производството е по чл. 258 от ГПК.

С решение № 1159/ 05.08.2020 г. по т. д. № 2831/ 20109 г. СГС, ТО, 2 ри състав е уважил частично предявените от Сдружение „Музикаутор“ ЕИК 831005050 срещу „Национална спортна база“ ЕАД, ЕИК 831635354, „Ембекс“ ЕООД, ЕИК 130631257 и „София мюзик ентърпрайсис“ ЕООД, ЕИК 203732096 икове с правно основание чл. 95, ал. 1 ЗАПСП, във вр. с чл. 95а, ал. 1, т. 1 ЗАПСП и чл. 58, ал. 3, изр. 1 ЗАПСП, като е осъдил ответниците да заплатят солидарно на ищеца сумата в размер общо на 13 500 лв. - обезщетение за претърпени вреди, под формата на пропуснати ползи, поради нарушаване правата на авторите, членове на сродни дружества за колективно управление на права, представлявани на територията на Р България от „Музикаутор“ СНЦ върху обекти, а именно, конкретно изброените в исковата молба 17 песни, изпълнени публично на концерт на Л. Ф., състоял се на 16.12.2019 г. в зала „Арена Армеец“ в гр. София, в размер на сумата до 500 лв. за всеки автор на музиката и за всеки автор на текста по отделните песни, като е отхвърлил исковите за обезщетение за авторските правата на Л. Ф., както и за обезщетение над сумата от 500 лв. до предявения размер от по 600

лв. за всяко едно от обезщетенията. С решението е и разпоредено, на основание чл. 95в, ал. 1, т. 6 ЗАПСП ответниците да разгласят за своя сметка диспозитива на съдебното решение в два всекидневника - вестник „Телеграф“ и вестник „Сега“, както и по телевизионния канал „БНТ 2“ излъчван от БНТ в часовия диапазон между 16.00 ч. и 18.30 ч.

Недоволни от решението са всички страни по делото, които го обжалват, както следва:

Сдружение „Музикаутор“ обжалва решението в частта, в която са отхвърлени искове. Твърди, че в тази част решението е неправилно и следва да бъде отменено. Противопоставя се на изложените от съда мотиви, според които, осъществяването на публично изпълнение по време на концерт от артист – изпълнител, който е и автор не следва да носи допълнително възнаграждение на автора на песните и съответно, не следва да е предхождащо от предварително писмено съгласие от страна на автора. Позицията се на чл. 58 ЗАПСП и § 2, т. 6 ЗАПСП, твърди, че законът не е предвидил подобно изключение. Когато артист – изпълнителя и авторът съвпадат, то сключвайки договор с организатора, артист – изпълнителя получавал единствено изпълнителски хонорар, а авторските възнаграждения се получавали последващо от ОКУП, защото правата и съответните възнаграждения били различни.

Оспорва определянето на обезщетение в размер на законовия минимум от 500 лв., като твърди, че в хипотезата на публично изпълнение на живо, това би довело до порочна практика за ползвателите – организатори, които биха могли предварително да изчислят дължимото обезщетение и ако то е по – малко от възнаграждението, което следва да заплатят по тарифа, да предпочитат да не сключват договор и да не заплащат възнаграждение по него.

„Национална спорта база“ ЕАД, „Ембекс“ ЕООД и „СМЕ“ ЕООД оспорват решението като неправилно, в частта, в която са уважени искове и молят да бъде отменено в тази част.

„Национална спортна база“ ЕАД твърди, че като собственик на залата, където е проведен концерта е предприел всички необходими действия, за

обезпечаване на авторските права, за което свидетелствало полученото от „СМЕ“ АД писмо от 16.12.2019 г. с изх. № 61/ 16.12.2019 г.

„Ембекс“ ЕООД поддържа, че не следва да носи отговорност, тъй като не е организатор на концерта.

„СМЕ“ ЕООД излага съображения, че „Ембекс“ ЕООД не е организатор на концерта и няма основание да заплаща авторски възнаграждения. Навежда, че по силата на определената методика в сключения със СНЦ „Музикаутор“ договор, дължимата сума за авторски възнаграждения възлиза на 8 820 лв. Тя се формирала на базата на официално публикувания процент на сайта на ищеца от прихода от билети – 8,73 % и съгласуваните с договора отстъпки, веднъж от 10 % от дължимите суми и след това 35 % отстъпка на база направен обем. Така предвид дългогодишната практика с ищеца, се формирала сума в размер на 6.13 % върху бруто прихода от продажба на билети, а той съобразно представения приемателно – предавателен протокол възлизал на 143 920 лв.

Съдът констатира, че жалбите са подадени срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт, в срока по чл. 259 от ГПК и от легитимирани да обжалват страни в процеса, поради което са допустими и следва да се разгледат по същество.

Решението е валидно и допустимо. За да постанови атакувания съдебен акт, първоинстанционният съд е изложил съображения за установено от фактическа страна, които САС напълно споделя и към които препраща, съобразно дадената му за това възможност по чл. 272 ГПК. От правна страна и като взе предвид, наведените с жалбите възражения, съдът намира следното:

Не се спори, а и от приетата по делото експертиза се установява, че ищецът е страна по договори за взаимно представителство с организации за колективно управление на авторски права SOKAN – Канада, STIM - Швеция, PRS - Англия, SASEM - Франция и SIAE – Италия, на които организации са членове авторите на текста и композиторите на процесните 17 песни от концерта на Л. Ф.. Следователно, ищецът притежава изискуемата съгласно чл. 95в ЗАПСП процесуална легитимация, да предяви искове за обезщетения по реда на чл. 95 ЗАПСП.

Предмет на исковете е защита на авторските права на музикални произведения с текст, които не са посочени изрично в този формат, като закриляни обекти в чл. 3 ЗАПСП. Настоящият съдебен състав споделя застъпеното в правната доктрина разбиране, че песента представлява свързано самостоятелно музикално произведение /песенния мотив/ и литературно /песенния текст/ произведение, предназначени за съвместно изпълнение /виж. Е. Л., „Авторски и изпълнителни права в музиката“, С.2011 г., стр. 151 и сл./ Ето защо, без значение, че всяка една от песните е създадена от двама или повече автори, не е налице съавторство по смисъла на чл. 8 ЗАПСП, поради което и всеки от носителите на съответното авторско право, било то за музика или текст, може самостоятелно да предяви иск по чл. 95 ЗАПСП. Затова и по предявените от СНЦ „Музикаутор“ искове, ответниците дължат обезщетения за пропуснати ползи на всеки един автор на текст и автор на музика по всяка една отделна песен.

По правилото на чл. 18, ал. 1 ЗАПСП авторът има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица, освен в случаите, за които законът разпорежда друго. Съгласно ал. 2, т. 3 на цитираната разпоредба, за използване по смисъла на ал. 1 се смята и действие като публично представяне или изпълнение на произведението. Публичното изпълнение на песни, на които Л. Ф. е композитор или автор на текста, имплицитно включва съгласието ѝ за това, поради което и липсва основание за обезщетение. Ето защо, неправилно с жалбата на СНЦ „Музикаутор“, като се разграничават изпълнителския хонорар и авторските възнаграждения, се игнорира най – съществената част, а именно, тази за съгласието на автора, чрез факта на изпълнение, което е несъвместимо с дефиницията за обезщетение при липсата на предварително писмено съгласие за публично изпълнение.

САС намира определянето на обезщетение в размер на минимума от 500 лв. за адекватен на претърпените вреди, съобразно доказателствата по делото. За поддържаната от „СМЕ“ ЕООД теза, че обезщетението следва да се определи съобразно договорени с ищеца отстъпки, от една страна не са ангажирани никакви доказателства, удостоверяващи наличието на такива клаузи, а от друга, дори и да бяха представени такива, то заявените с исковете суми не са претендирани на договорно основание, за да бъде обвързан съда от

заложените в договора формули за определяне на авторските възнаграждения.

Неоснователни са възраженията застъпваните от „Ембекс“ ЕООД и „Национална спортна база“ ЕАД, че отговорността на същите по настоящите искиове, не следва да бъде ангажирана.

Еднозначно с разпоредбата на чл. 58, ал. 3 ЗАПСП е казано, че предоставянето на мястото за провеждане на концерта, без да са представени договори от организатора за отстъпване на право на публично изпълнение на произведенията, които предстои за бъдат изпълнени, обосновава солидарната отговорност на лицето предоставило мястото за ползване, с организатора на концерта за изплащане на дължимите възнаграждения на авторите за публичното изпълнение. Такава е настоящата хипотеза, при която се установи, че публичното изпълнение на произведенията е осъществено без да са уредени въпросите с възнагражденията за авторските права с ищеца, поради което и собственика на залата където е проведен концерта е солидарно отговорен с организатора, за заплащане на обезщетения за претърпени вреди, поради нарушаване на процесните авторски права.

Съгласно чл. 58, ал. 5 ЗАПСП, организатор по смисъла на ал. 2 е и всяко друго лице, което се афишира като такова в рекламни материали, съобщения в пресата, плакати, афиши, брошури и други. Ето защо, по смисъла на тази норма, ответникът „Ембекс“ ЕООД е отговорен за заплащане на обезщетения за претърпени вреди, поради нарушаване на авторски права, тъй като дружеството е посочено на част от билетите като организатор на концерта.

В обобщение, обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, съдът,

Р Е Ш И:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1159/ 05.08.2020 г. по т. д. № 2831/ 20109 г. СГС, ТО, 2 ри състав.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____